

बहूनामपि वर्षाणामिदं श्रुतिरसायनं ।
 शृणोम्यहं प्रीतिकरं यन्नाथस्याग्य दर्शनं ॥ १ ॥
 अग्य श्रुतिप्रीतिकरं मम नाथस्य कीर्तनं ।
 पौराणी चैव गाथेयं लौकिकी प्रतिभाति मे ॥ २ ॥
 एति जीवन्तमानन्दो नरं वर्षशतादपि ।
 एवमुक्त्वाथ भरतो हनुमत्तं महाबलं ॥ ३ ॥
 अपृच्छद्रामवृत्तान्तं ममाचक्ष्व प्रवङ्गम ।
 यद्यपि श्रुतवानस्मि विग्रहं रावणं प्रति ॥ ४ ॥
 चारेण सुप्रयुक्तेन कृतोद्योगो रणं प्रति ।
 त्वयि-मे प्रत्ययस्तात यस्त्वं रामादुपागतः ॥ ५ ॥
 स पृष्टो राजपुत्रेण तुष्ट्या समुपसेवितः ।
 आचक्षते तदा सर्वं रामस्य चरितं महत् ॥ ६ ॥
 यथा प्रव्रजितो रामो मातुर्दत्ते वरे तव ।
 यथा च पुत्रशोकेन राजा दशरथो मृतः ॥ ७ ॥
 यथा दूतैस्त्वमानीतस्तूर्णं राजगृहात् प्रभो ।
 त्वयायोध्यां प्रविष्टेन यथा राज्यं च नेप्सितं ॥ ८ ॥
 चित्रकूटगिरिं गत्वा राज्येनामित्रकर्षणः ।
 निमल्लितस्त्वया भ्राता धर्ममाचरता सतां ॥ ९ ॥